

Nr 391

Av herr Petersson, Per, och herr Isacson, om viss ersättning till enskilda skogsägare.

(Lika lydande med motion nr 462 i Andra kammaren)

Enligt överenskommelse mellan försvarsstaben och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen skall beträffande statsbidragsberättigade projekt i varje särskilt fall samråd sökas för vägbyggnad inom ett område mellan finska gränsen och en linje Suorva—Porjus—Jokkmokk—Lilla och Stora Luleälv till utloppet jämte utanför liggande delar av Bodens fästningsområde. Överenskommelsen gäller även skogsvägarna, varom bestämmelser i enlighet härmed har utfärdats av skogsstyrelsen.

De av försvarsskäl betingade restriktionerna i fråga om skogsvägsbyggen täcker ej vägar som den enskilde skogsägaren anlägger på egen mark och med egna medel. De allra flesta skogsvägarna i övre Norrland bygges emellertid med stöd av statsbidrag dels av det allmänna anslaget till vägbyggnader å skogar i enskild ägo, dels — särskilt sedan år 1960 — av anslaget till åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m. Statsbidraget utgår normalt med 40—50 %, i undantagsfall upp till 75 % av godkänd kostnad. I de fall då de militära myndigheterna motsätter sig skogsvägsbygge på viss fastighet, beviljas i regel, enligt ovan nämnda överenskommelse, inget statsbidrag. I vissa fall kan försvarshänsyn endast ha en fördyrande effekt på vägbyggandet; enligt uttalande i 1962 års statsverksproposition (bil. 11, s. 265) bör emellertid detta beaktas vid statsbidragsgivningen.

Frågan om det hinder mot ett effektivare skogsbruk som utgöres av de av försvarshänsyn betingade restriktionerna mot byggandet av skogsvägar togs närmast för Tornedalens vidkommande upp i tornedalsutredningen. I denna framhöll länsstyrelsen i Norrbotten att det icke är rimligt att försvarskostnader av denna art skall bäras av ett relativt fåtal skogsägare samt förordade att vägbyggnadshindren undanröjes och kompenseras i nödig utsträckning med förstärkta försvarsresurser. Vid behandlingen av tornedalsfrågan vid 1962 års riksdag beaktades icke närmare de i utredningen framförda — och av ett flertal remissmyndigheter understödda — synpunkterna.

Att enskilda skogsägare vid utbyggandet av skogsvägar kan åsamkas ökade kostnader, orsakade av försvarspolitiska överväganden, och att hänsyn härtill tas vid statsbidragstilldelningen synes böra leda till utvidgade åtgärder även i de fall byggandet av skogsvägar hindras av samma orsaker. Det är nämligen ofrånkomligt att enskilda skogsägare, som av försvarspolitiska skäl är förhindrade att på rationellaste sätt utnyttja sina skogstillgångar, li-

der ekonomiskt avbräck. Sannolikt rör det intet större antal skogsägare, men detta kan inte få utgöra skäl för att åtgärderna uteblir. Det borde enligt vår mening vara möjligt att, i de fall statsbidrag av försvarspolitiska skäl ej utgår till byggande av skogsvägar, ersätta det »ordinarie» statsbidraget med en ersättning för minskade möjligheter att ekonomiskt utnyttja skogstillgångarna. Storleken av dessa ersättningar synes böra stå i relation till beräknat ekonomiskt avbräck och utgå ur anslaget till åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland. Då några omfattande utredningar ej torde vara behöfliga bör det ankomma på Kungl. Maj:t att till nästa års riksdag framlägga förslag i motionens syfte.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till nästa riksdag om ersättning till enskilda skogsägare som genom försvarspolitiska överväganden hindras att rationellt utnyttja sina skogstillgångar.

Stockholm den 25 januari 1963

Per Petersson

Birger Isacson

Nr 392

Av herr Andersson, Torsten, om utredning rörande konkurrensförhållandena inom byggnadsbranschen.

(Lika lydande med motion nr 468 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1963

Torsten Andersson

Nr 393

Av herr Hanson, Per-Olof och herr Carlsson, Harry, om främjande av konsumtionen av alkoholfria drycker.

(Lika lydande med motion nr 470 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1963

Per-Olof Hanson

Harry Carlsson